

Nr 104

Av herr **Bengtsson** i Landskrona m. fl., om utredning angående
viss ändring i lagen om arbetstidens begränsning.

Enligt bestämmelserna i »Lagen om arbetstidens begränsning» av den 16 maj 1930, 7 § 1 mom., kan arbetare användas till »förberedelse- och avslutningsarbete» under högst 7 timmar per vecka. I 7 § 2 mom. medgives arbetare rätt till sammanlagt 200 timmar övertidsarbete under ett kalenderår. Utöver dessa bestämmelser innehåller lagens 7 § 3 mom. bestämmelser om att arbetare kan erhålla ytterligare 150 timmar övertid om särskilt trängande behov föreligger. Detta innebär att en arbetstagare kan komma att under ett kalenderår utföra sammanlagt 693 timmar övertidsarbete, om denne utför såväl »förberedelse- och avslutningsarbete» som »övertidsarbete» enligt 7 § 2 mom. och arbetsgivaren därtill har brådslande arbete och hos arbetarskyddsstyrelsen får tillstyrkt 150 timmar extra övertid enligt 7 § 3 mom.

Enbart det förhållandet, att en arbetsgivare av sin anställda kan kräva 543 timmar övertid, utan dispensansökan, är enligt vårt förmenande ett för långt gående medgivande, men detta är dock fall som man träffar på i arbetslivet. Det innebär att en arbetstagare utöver sin ordinarie arbetstid arbetar i runt tal ytterligare 3 månader under loppet av ett kalenderår. Att det mänskliga materialet vidkännes en onormal förslitning under sådana förhållanden är uppenbart och kan inte vara gagneligt vare sig för den enskilde eller näringslivet.

Med hänvisning till vad här ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning i syfte att få sådan ändring i »Lagen om arbetstidens begränsning», att den som utför övertidsarbete enligt lagens 7 § 1 mom. icke medgives rätt uttaga hela det antal timmar som lagens 7 § 2 och 3 mom. medgiver.

Stockholm den 15 januari 1958

Hugo Bengtsson

i Landskrona

Einar Henningsson

Valter Kristenson

i Göteborg

Eric Svenning

Erik Adamsson